

Излиза седмично.

Урежда редакционен комитет

Адрес: редакция и администрация ул. Бдинска № 13.

Броя 2 лева.

Абонаментът: Годишно 100 лева, за 6 месеци 50 лева — винаги предплатенъ.

За реклами се плаща 2 лева на □ с. м. Всичко въ предплатата. Реклами се приематъ въ администрацията и въ Печатница Добри Тодоровъ.

МАДРИГАЛИ

за тазъ, що ме хвали:

1. Селма! Селма! Селмалина!
Четохъ твоя мадригалъ...
Да те чакамъ ли на балъ —
еръшу Новата Година —
въ „Промекъ“? Домътъ на изкуства
реди хубавъ тамъ скриванъ...
за писателки такъвизъ,
що разнежватъ скрити чувства.
2. Селмалина, Селмалина!
имахъ четвъртъ отъ дузина
дечурлига,
но не мига
ми окото: до година,
ако мойта половина
се съгласи, —
ще огласи
къщата ми ново бебе —
туй за знание на тебе.
3. Селма! Селма! Селмалина!
количмъ азъ край тебе мина —
вксвашъ, сѣкашъ катъ кашина...
Ахъ! недей, теквази мина,
да ми правишъ въ „Царь Борисъ“
че азъ хищникъ съмъ катъ рибъ.
4. Селмалина, Селмалина!
ни Мария Магдалина,
нито нѣкой руския —
бига Зина, или Фрина,
е достойна, като тебъ:
ти си ангелъ, ти си фебъ!
5. Селма, Селма, Селмалина!
на пукъ върла окарлатина,
а кажи — кога двамина
ще отидемъ въ Карантина,
или въ морската градина,
или въ тукашнитъ кина, —
даже о'рискъ и да настина...
да настроимъ звучни лири,
сѣдъ катъ приемъ двѣ-три бири?...
6. Селмалина, Селмалина!
сочна, сладка, катъ малина,
на Кристала, катъ пелина,
внай: жената ме проклана,
че сърцето ми истина...
и ми вика: „ще вагина
и за туй си ти причина,
и „твоята“ Селмалина!“

Чучело-Усси.

Честита новата година. Кому какво носи тя.

Старата си отиде сърдитъ, раз-
люта се накрая и зарита. . . .
Новата да е честита на всички: на
гадове, на хора, на птички.

Ей я, носи пълни чували и сан-
дъци съ късметъ:

— на Варна носи кметъ — отъ
устата му да тече медъ; на бездом-
ницитъ — натоварила къщи за мили-
они отъ картони; на Ангелсона —
младина, нова брада и други мъжки
добрини; на бекири за наслади — по
две булки млади; на банкери висока,
висока валута, голѣма борсова игра
и несмѣтна паръ, да станатъ ми-
лвардери, та съ тѣхъ германецъ да
не може се мѣри. . . На спекула-
нти — голѣми далавери надъ хо-
ра, безъ разлика на полове и въри,
ама и късия въ по-голѣми раз-
мѣри. . . На влюбени — срещи въ
морската градина, милувки, сѣлзи и
цѣлувки, а по-нататкъ . . . отлага
се за догодина. На кръчмари клиен-
ти нови — да не знаятъ що е пи-
тиоти, що е отрови. . . Зима люта
на дървари, да намалее дървени ка-
мѣри; на политици — умни калпа-
ци; на адвокати обѣрвани закони и
ахмаци; на чиновници и си, омаси
18 месеца година и деца дузина;
на всички по села и градове: всѣ-
ки кажево* пожелае ще му се отзове,
безъ много да лае. Silvio.

Новогодишни скици.

Свири нощната фортуна.

Ослепителна светлина се разлива
изъ салона. Тежки драперии покри-
ватъ стеницѣ. Нѣколко елки поста-
вени по жлитѣ обсицани съ мно-
жество подарѣци и малки електри-
чески лампички блѣстятъ като бри-
лянти. Тежки, пълни звуци на са-
лоненъ оркестръ се разливатъ изъ
залата. Важни дами и господа въ
най-изящно облѣкло морво танцуватъ
или насѣдали около маситъ разливатъ
ливъри и шампанско — пируватъ.

Честита новата година!

Свири нощната фортуна.

Въ полусклучената вѣрчага газо-
вата лампа едва мъждее. Около тукъ-
тамъ поставенитъ разнебитени маси
се мѣркатъ насѣдали хора съ изпи-
ти и загубели лица, изпокѣсани

Единъ апашки сондажъ.

На 24 дек. с. обѣдъ апашки пра-
вятъ посещение на банка „Градиво“
въ центъра на града бул. „Мария
Луиза“.

Посещението е било твърде тър-
жествено, съ необходимия церемо-
ниалъ: съ бомби, маски, ками,
„горе рждетъ“ и пр. И на края
на краищата успѣли да си платъ
съ единъ подарѣкъ отъ около де-
сетина хиляди лева.

Праздницитъ приближаватъ и
тѣмъ вѣроятно сж имъ били нуж-
ни пари за дребенъ харчиликъ.

Вѣрва се, че това е единъ сон-
дажъ и че тѣ възможно е да по-
сетятъ и други банки, или банкери
и измолатъ по-чувствителни спо-
моществования.

Този е първия модеренъ апаш-
ки дебютъ въ Варна, който е из-
лезълъ сполучливъ. Умоляватъ се
банкитъ и банкиригъ да бждатъ
по-щедри за такива културни цѣли.

Едно остава реразгадано — апа-
шитъ били забравили да взематъ
вжжета и случайно съгледали една
макара конци марка „Синджиръ“
№ 40, съ които вързали рждетъ
на персонала.

Още на другия денъ всички бан-
ки, като се научили, изгорили кон-
цитъ, нахоящи се въ бюрата имъ.

дрехи и кални обувка, и наведени
надъ шишенце съ ракия, старателно
и мълчаливо дозвипватъ и послед-
ната капка. Его влиза другъ, мра-
ченъ и мълчаливъ, отива до тезгяха,
бърка въ закрѣпения джобъ, изваж-
да последната измачкана банкнота,
и изпива си чашката на бракъ, безъ
даже да се реши да седне около
маситъ.

Честита нова година!

Свири нощната фортуна.

Въ комфортно мебелирания ло-
калъ, около нареденитъ съ вкусъ
мраморни маси и постлани съ плъ-
тенъ плюшъ насѣдали важно и съ
сериозно настроени лица господа.
По прѣститѣ имъ блѣстятъ прѣсте-
ни отъ брилянти, а предъ тѣхъ по
масата наслагани купчини банкноти
и злато. Бавно се разхвърлятъ кар-
титъ предъ всеки отъ сѣдящитъ, бав

Свѣтътъ пропада.

Споредъ едно съобщение на
„Народна Трибуна“ нѣкой си
виденъ английски ученъ заявилъ,
че краятъ на свѣта г бжде на
4 февруарий 1929 г. когато цѣ-
лвиятъ свѣтъ ще се продѣне и
пропадне,

И тѣй приятели, а особено
приятелки: елате да се прегър-
немъ. цѣлунемъ и простимъ, за-
щото краятъ на нашето грѣхов-
но сществуване приближава.
Вие притежатели на бомби, ва-
рели, каци и бѣчонки съ всевъз-
можни питейни вещества, пусне-
те крановете да текътъ! Тамъ
изъ дълбокитъ магазини, търкул-
нете нанавънъ пититъ съ каш-
кавалъ и пуснете сарделитъ да
плаватъ изъ улицитъ! Колкото
кайсеръ пастърма има окачени
по разни куки и гвоздеи, нека
бжде нарѣзана на ситно като за
мезе и да се прѣска изъ про-
странството, за да събира кой
колкото иска! Жени, усмихнете
се! Маже, окопигете се! По-
бързайте всички да изживѣете
колкото се може повече отъ жи-
вота си, защото то ще ви бжде
кяра! Не се самооболщавайте, че
ще продължите евоа животъ и
задъ гроба, защото тѣй както ще
се продѣне и пропадне свѣта и за
гробница мѣсто нѣма да остане !...

но ги изглеждатъ, бавно купчинитъ
отъ банкноти и злато менятъ мѣс-
тата си.

Честита нова година!

Свири нощната фортуна.

Мрачно кафене въ забутана ули-
ца. Въ дъното, върху една маса на-
блегнали се множество хора и око-
ло тѣхъ, накачени върху столове и
пейки, двойно повече надвесили се
надъ тѣхъ. Предъ наблегналитъ се
надъ масата хора стоятъ малки куп-
чинки отъ дребни пари, които тѣ
грижливо пазятъ съ едната ръка, а
съ другата подхвърлятъ заровете.
Всички сж възбудени и въ трясаво
сѣстояние. Всѣко търкулване на за-
роветъ предизвиква всевъзможни жес-
тове, гримаси, възклицания и сло-
вопроизношения.

Честита нова година!

И. А. Волний.

КИНО РАНКОВЪ
Петъкъ, Сѣбота
и Недѣля

Пристигна многоочаква-
ния грандиозенъ социа-
ленъ филмъ

НЕИЗВЕСТНАТА
(La femme)

споредъ безсмъртната драма на Ан-
ри Бисонъ. Съ участие на очарова-
телната кино актриса
Паулина Бисонъ

Нашият интервюта.

Интервю
съ г. Ал. Василевъ.

Намърихме общественика въ ком-фортизмъ му кабинета. Прие ни много любезно, ръкува се съ една курту-азия на стариненъ благородникъ. Хоръ отъ херувими пѣше: „Боже царя храни“.

— Много ми е приятно че имамъ честта да срещна единъ отъ прѣд-ставителитѣ на многоуважаемия ви в-къ „Морски бич“.

Драго ми е, че ме споменахте още въ първия брой на вашия в-къ. А сега съмъ всецѣло на услугитѣ ви — допълни той.

— Г-нъ Василевъ, единъ въпросъ: съ какво се занимавате вие, неуморний борецо, по настоящемъ въ едно врѣме на затишие въ политическитѣ борби?

— Систематизирамъ политически-тѣ си рѣчи отъ 24 години и мисля да ги издамъ наскоро въ луксозно издание.

— Отказахте ли се отъ русо-филството си?

— Кой, азъ ли? И той погледна къмъ иконата, предъ която мѣжде-ше кандало. Вгледахме се добре въ иконата. О, та това бѣ портрета на руския царъ Николай II.

— Живъ е той, живъ е! про-мълви г. Василевъ и се прѣкръсти. Следъ малко заговори съ боговдѣх-новень платосъ:

— Млади момко, всичко проща-вамъ на българския народъ, но нѣма да му простя заблудата, която той цовѣрва, че Портъ-Артуръ е падналъ. Не, Портъ-Артуръ е въ руски ръце.

— Г-нъ Василевъ, вѣрвамъ, че е въ руски ръце, но за България да говоримъ.

— България безъ Русия е като муха безъ глава. Въ моитѣ рѣчи азъ го подчертавамъ на всебже.

Тази България мажно може се оправи. Да ви кажа ли, азъ съмъ на мнение да трѣгна като апостолъ, и я просвета.

— Отлично, г. Василевъ.

— Да, просвета ѣ трѣбва, не партизанска, страстна кална пар-тизанска просвета, а напримеръ: какъ се гонятъ гѣски, какъ се ва-дятъ тѣстенини отъ просото и пр. Азъ да стана м-ръ единъ день, дай Боже, всички дейци ще ги насоча въ това поле на просвета. Бълга-рия има лекава буржуазия, която не може и въ селска кръжа да прислужва.

Аргорос, вие, вѣрвамъ сте чули за моитѣ дѣла в с. Дишудакъ.

И г. Василевъ ни показа единъ филмъ съ своя проекционенъ апаратъ — какъ самъ той препасанъ съ кръчмарска престилка прислужва на неговитѣ мили селяци, за които не скъпи ни време, ни спокойствие.

— Гражданино, и въ друго поле трѣба да се работи — тѣ гѣскитѣ и не толкова угоени пакъ се ядватъ, но кой да ги яде...

Тамъ е въпроса. Ние ли, тѣй наречената буржуазия — или кому-ниститѣ?

Та, видишъ, и въ това направ-ление трѣба да се работи. Разбира се, че вие трѣба да ядемъ гѣскитѣ, но баремъ ако ги ядемъ печени съ зеле и съ червено вино, то народа да яде поне супа отъ дреболии, за-щото, защото запомнете добре: ко-гато ще дойде редъ да ги ядатъ комуниститѣ, тѣ ще изядатъ и лѣ-щата и перушината имъ — гладенъ народъ въ нашата страна не може да има. Кооперации, бабанъ. Азъ

Смъртта на нашия редакторъ.

Миналата недѣля, къмъ 1 часа следъ обѣдъ, когато единъ отъ на-шиятѣ редактори е отишълъ въ дома на искусствата, идва единъ младежъ отъ единъ отъ църковнитѣ хорове въ града ни и героично започва да иска известни обяснения. Понеже редактора ни се намиралъ въ постъ и молитва по случай предстоящитѣ светли празници, не благоволилъ да наруши смиреността си. Това още повече разрило младежа, който започналъ да заплашва съ куршуми. Нашия редакторъ, който е много слабъ въ героическо отношение, за да не прави трудъ на въпросния господинъ да си хаби куршумитѣ, веднага лѣга и умира. Следъ това благоволилъ собствено-рѣчно да на-пише споа

Некрологъ

Драги мои братя,

Азъ вече не съмъ между живитѣ. Но за да не ви сполети и васъ моята участъ, вслушайте се въ мои-тѣ скромни съвети: денемъ ходете винаги съ затворени очи, а нощемъ ги отваряйте. Не виждайте другитѣ какъ правятъ, а гледайте. Вие нѣ-що да направите. Изчистете вашитѣ глави отъ разенъ баластъ, като съ-вѣстъ напримеръ, който само може да ви тежи. Никога не носете свое собствено мнение — всѣки срещ-натъ има достатъчно такова — услужвайте си съ него. Не говоре-те, освенъ когато мълчите — и, вие ще имате дългъ, безконеченъ жи-вотъ, и нѣма да бъдете привудени, като мене преждевременно да пред-приемате такова дълго пътешествие, и то безъ балтонъ вередъ тоя ско-ваващъ студъ.

Сбогомъ мили братя.

Азъ умрѣхъ. Богъ да ме прости!

Лесно се кандардисватъ.

Въ „Юнашкия Салонъ“ се дава „Тайнитѣ на Харема“, отъ „Сво-бодния Театръ“, артистътъ Русковъ се обръща къмъ зрителиятъ: „Най-лесно се кандардисватъ всички вие, жени, само да ви погледне нѣкой“...

Всички жени навеждатъ глава въ знакъ на съгласие. Никоя не е по-смѣла да протестира.

Причината.

Въ понеделникъ на интимната ве-черъ въ Домъ на искусствата, една певица изпълни нѣколко номера. Малко слѣдъ това, единъ отъ посе-тителитѣ ѣ забѣлеза:

— Вие тази вечеръ изглеждате много унила, като чели нѣмате на-строение, зашто?

Многоуважаемата артистка вместо отговоръ, извади навѣнъ празнитѣ дѣна на джебовецѣ си.

имамъ 319 проекта за кооперации. Да има кой да ме слуша, цѣла Бълга-рия ще превърнемъ на коопера-ция — единъ видъ Царство Коо-перация България.

Прочие, това сѣ дълбокитѣ идеи, които ме възбуждатъ днесъ, ще ме простите, че отъ заднитѣ врата на-вѣздохъ службогонци, до виждане, елате при по-спокойно врѣме.

Ние се сбогувахме и г. Василевъ ни подари една малка иконка и една муска. Хоръ отъ херувими непрѣвжнато пѣше: „Боже, царя храни!“ Silvio.

Женитбата на Царя. Сватовницитѣ. Зестрата.

Дочухме слѣдния разговоръ меж-ду добре осведомени върху външна-та ни политика лица:

— Защо отъ извѣстно време меж-ду България и Ромжния се раз-мѣнятъ такива любезности?

— Защото Ромжния иска да се сватосаме.

— Какво сватовство?

— Ехъ, какво, да оженимъ на-шето Царче за ромжнска принцеса.

— Аха — затуй — владици, па-трици и пр. дойдоха въ София.

— Да, за това, а не за освещаване-то на черквата. Слушай, на ухото да ти пошепна — вашитѣ сватове, по-ставили въпроса за зестра. Земаме какъ булка, но съ зестра, (по-тихо) — Добруджа до устието, каже, на Дунава съ Черноводския мостъ ба-рабаръ. Тогава нѣма да има нужда отъ постройка на новъ мостъ — мостъ за добри отношения ще бѣде и самата женитба.

— Е, само това ли?

— Е, че щѣли, казватъ, да да-ватъ газъ, чамъ, вино и култура.... Съ едно условие обаче, българския народъ ще подпише единъ договоръ, че не ще сваля царя, нито динас-тията му. Отъ това се опасявала ромжаската кралица — майка, ко-ято ожени две дѣщери за два кра-ля — грѣцкия и сръбския. — На грѣцкия му ладоха задгранична от-пуска, изглежда и на сръбския му предстои такава.

— А бе, брате, харно ни е Цар-чегото. Нека ни дадатъ Добруджа за зестра, че ако искатъ и 1000 до-говора да имъ подпишемъ. Ние та-чемъ договоритѣ, когато сѣ убий-ствени, а този най-добре ще пазимъ.

— Хубаво, ама въпроса билъ не-дорешенъ. Ромжнскитѣ женихъ оти-шли да искатъ нови съвети. Следъ н. г., вѣроятно следъ като се кръсти водата, има се всяка надежда сват-бата да стане.

Комисия въ банята.

Комисията по продаване би-лети за вечеринката на чинов-ницитѣ по сѣдебното ведомство въ Варна, въ усърдието си се втабурва она денъ въ мъжката баня, където била приета много добре. Предстояло посещение и на женската баня. Кандидати за комисията сѣ явили 23 души.

Щели да бѣдатъ избрани съ тайно гласоподаване. Вѣрваме, че и въ женската баня ще се окаже на комисията нужния приемъ.

Благородство.

Многоуважаемиятъ председа-тель на търговската камара г-нъ Коста Геновъ като прочелъ въ миналия брой на „Морски бичъ“ наставленията къмъ питомцитѣ на търговското училище и ака-демия рекълъ:

„Толкозъ даскали и професори поддържае въ тази школа, но никой не можа да изкаже таки-ва хубави напѣтвания къмъ мла-дото търговско поколѣние, бра-во“. И веднага разпоредилъ да се откупятъ 200 течения отъ в-ка ни и да се четатъ въ часо-ветѣ ведно съ най-сухитѣ пред-мети, отъ възпитаницитѣ на тър-говското училище и търговската академия.

ИЗЪ ПЕЧАТА.

Политика предава едно съ-общение отъ Лондонъ, че нѣкой си чиновникъ, следъ като е стоялъ дълго време безъ работа, получилъ назначение съ добро възнагражде-ние и веднага отъ радост падналъ и умрѣлъ.

Ето вредата отъ разни възна-граждения! Добре че нашия фи-нансовъ министъръ заявява: ни-какво възнаграждение за чинов-ницитѣ нѣма да има, та малко се успокоиха. Иначе, вижъ че започ-нали да падатъ и умиратъ.

Женско огледало съоб-щава, че въ единъ вестникъ въ Лмийка бѣло напечатано обявление отъ нѣкой си милионеръ, вдовецъ, който търсялъ жена дебела, не по-лека отъ 100 кгр.

Би трѣбало за по-голяма яснота да се спомене и занятието на тоя милионеръ, който сигурно е кас-пинъ, а тежестта отъ 100 кгр. за живо тегло ли се отнася?

Вестникъ на жената пи-ше, че въ Франция напоследѣтъ се въвели на мода възненитѣ чо-рапи.

Чудо станало! У насъ тая мода отдавна съществувала. Хемъ не тѣй чорапи отъ слаба, тънка вълка, ами дебела колко прѣстъ, на чи-крѣтъ предена.

Политика предава едно съоб-щение на Чикаго Трибюнъ че въ Нюйоркъ се основава дружество което сѣ наснаствении мѣрки щѣло да се бори противъ политъ (к. н.) жени въ театритѣ.

Ние сме твърдо убедени че вед-нага всички маже отъ Ню-Йоркъ сѣ се записали за членове на по-менатото дружество.

Дали не се приематъ за членове и чужденци?

Зора съобщава че отъ 90 на-държали въ столицата конкуренция изпитъ за основни и прогимнази-ални учители, 74 сѣ жени, а само 16 мъже.

Отъ тоя фактъ могатъ да се из-вадятъ две заключения: или про-цента на женитѣ е много по-го-лямъ отъ тоя на мъжете, противъ което ние нищо нѣмаме, а даже бихме се радвали, или че женитѣ сѣ станали отъ насъ по-умни, въ който случай не ни остава друго, освенъ да потърсимъ криенъ вѣрба и доброволно да закачимъ прим-китѣ на врата сѣ.

Женско огледало дава съветъ какъ низкитѣ могатъ да ставатъ по-високи и пише: да за-коватъ единъ гвоздей на високо мѣсто и всѣка утрин да се опи-татъ да го настигатъ и съ течение на врѣмето ще се удѣлжатъ.

Дълга процедура! Ами не е ли по-добрѣ, единъ да я улови за главата, другъ за краката пѣкъ да я дърпатъ... Хемъ по-кратко, хемъ по-практично, пѣкъ вѣрвамъ и по-результатно...

Още пѣколку исторически безѣйки за Гагаузлиандия.

Нашата многоуважаема читателка г-да Хасанѣ, която е следвала съ голѣмъ интересъ историческия развой на културния и стопански живот на Гагаузлиандия, има любезността писмено да ни напомни за нѣкои особености на Гагаузлиандия. Въ интереса на истината на която сме се посветили да служимъ като историци, ние веднага се справихме съ археологическите издирвания и етнологически разучвания и намерихме следното:

Специалните имъ отомобили отъ една магарешка сила сѣхъ се наричали „ешекотомобили“, имали сѣхъ една подвижна скоростъ отъ 3700 крачки (минутъ тогава сѣхъ биле непознати) въ часъ, и вместо бензинъ употребявали буревъ, лозови прѣтки или слама. „Ешекотомобилите“ имали много сложенъ механизъмъ, който особено се разстройвалъ при ерещата съ другъ „ешекотомобилъ“ или при пѣтуването, когато се изпречвалъ на насрещна му бивръ. Никакъвъ механизъмъ не е билъ въ такъвъ случай въ възможностъ да подтикне къмъ движение „ешекотомобила“.

Неправилно е мнението на нѣкои историци, че гагаузлиандския говоръ билъ сходенъ на „францѣзъ“ и че следователно билъ заетъ отъ тоя последния. Напротивъ, (като се има предъ видъ предисторическото произхождение на гагаузлиандците), то ако между тѣхния езикъ и тоя на „францѣзъ“ има нѣкакво сходство, трѣбвало сѣхъ сигурностъ да се твърди, че тия последните сѣхъ заимствували отъ езика на първите.

Въ нашата „карта на Гагаузлиандия“ ние посочихме само областите населени въ компактни маси отъ гагаузлиандци. Ако ние искаме да включимъ и ония мѣста, каждо живѣятъ гагаузлиандски малцинства, нашата карта би трѣбвало да обеме въ такъвъ случай и Европа, Азия, Африка, Америка, Австралия и още три села.

Занятието „Бааджи“ е било предисторическо занимание на гагаузлиандците. Тогава, когато упражнявайки това занятие те добивали единъ плодъ отъ който цѣкъ извличали известенъ сокъ, който тѣ много употребявали. Но когато вследствие на климатически усковия тоя плодъ започналъ да не вирее, тѣ напуснали това занятие и се отдали на „скеледжилѣкъ“, което пакъ било неразривно свързано съ занятието „ракаджилѣкъ“.

Нюша.

Кой каквото има — такова подарява.

Слѣдъ пѣсна полунощъ върнахме се отъ новогодишна вечеринка. Азъ я изпроводихъ до дворнитъ порти.

— Лева нощъ, нека всичко най-хубаво бѣде венецъ на твоите снѣга.

— Само това ли? Не трѣбва ли още нѣщо? Ето, загорява се вече.

— Наистина, честата новата година. Щастие да враси челото ти и рози да обсилятъ твоя път.

— Примиетъ ми новогодишенъ подарѣкъ — суха благопожелания!

— Но тукъ по това врѣме съ какво мога да те дая дете? Азъ нищичко нѣмамъ...

— Лажешъ! — дяволито ме пресече тя.

— Наистина, повѣрвай!

— Ти можешъ съ най-скъпия даръ да ме наградишъ, но виждамъ че се скъпишъ...

— Повѣрвай ми, азъ...

— Помисли! — и повелително пристѣпи къмъ мевъ. Азъ осещахъ вече дѣхътъ и на лицето си.

— Но наистина, азъ...

— Цѣлуйай, глупакъ!...

Подсети ме. Нищо че малко късно. Защото следъ това азъ й доказахъ колко съмъ щедъръ въ своите новогодишни дарения....

„Св Спирдонъ“ въ Варна.

Не че самия светия е дошелъ въ града ни, а денътъ въ негова паметъ, който общаритъ чествуватъ като свой патроненъ празникъ.

Яде се жито, тѣлта се нафура, пѣ се вино и ракии и тамъ всѣкаква ичкия и дойде редъ и за речи.

Единъ говори за това, другъ за онова и най-последъ единъ виденъ нашъ съгражданинъ — общаря г. Хр. Богдановъ каза:

— Ние сме свидетели че почти всѣка седмица се празнуватъ юбилеи на 10, 15, или 20 годишни дѣйностъ на наши артисти, писатели или общественици. А между насъ има хора, които сѣхъ посветили цѣлия си животъ на своя занаятъ, въ служба на обществото, работили сѣхъ по 30—40, дори 50 години и никой не се седа да имъ устрои юбилей на тия скромни, но заслужили труженици.

Напълно правъ е въ своето възмущение нашия многоуважаемъ съгражданинъ. Още повече, че измежду празнуващите юбилари „артисти, писатели и общественици“ има много, които едва ли сѣхъ заслужили на обществото колкото и единъ кундурджийски чиракъ. Но ние съветваме скромните общарски труженици като сѣхъ свивнали, да си я каратъ безъ юбилей защото я на тѣхъ цената твърде усилено взе да пада.

ПРОВИНЦИЯ.

Разградъ — Презъ черния мантиелъ на монументално невежество, и въ нашия градъ има проблиски на ексцентричности. Така напримеръ: нашия задрѣматъ въ скутоветъ на Дели-Ормана градъ извѣднажъ се пробуди отъ громките афиши за устройванитъ всевъзможни курсове: безработни, търговски, билиардни, табладжийски, картоиграчески, счетоводителски, танцуванни, ловни, ветеринарски, стенографски, вегетариански, гимнастически, любовни-практически и др.

Образувани сѣхъ напоследѣкъ курсове за безбалтонитъ съ задача да се намери начинъ за прѣдпазване отъ севернитъ влияния. Събралията си тия курсисти ги правятъ въ градеката баня, гдето ужъ хавата е тропическа, но все пакъ нѣма разлика отъ вънкашната температура.

До Чучело-Усси.

Чучело, ти нѣвга ми пѣше сладно:
Момиченце бѣхъ азъ тогава прѣкрасно.
Минаха дваадесетъ вече години
И днеска отново азъ чухъ псевдоними
Познати на мене и никоя друга.

Тѣй трѣбвало да бѣде, че азъ съмъ съпруга
На мжжъ, що ревнува ме силно, Чучело!...
Азъ трѣбвало да казвамъ на черното — бѣло,
Тѣй както ти мене Madame назовавашъ
И виѣето Madame ти даѣ м ета поставяшъ.

Селма.

Отивамъ на реферата и ще ви го съобща допълнително.

Аргоросъ: тѣмо въ този моментъ по радиото ни съобщиха, че се сформировали ваксаджийски курсове и реставрираха бозаджийскитъ.

Пловдивъ. — Девпци и ергени, влюбени и вакантни! Особено ние послѣднитъ, всички въ танцуванитъ курсове на „Майчина грижа“. Тамъ, срещу нѣкаква нпщожна сума отъ 150 лв. ще се научите грациозно да танцувате, елегантно да пристѣпвате, и гѣкаво да се кършите. А веднѣжъ придобили тия три качества — живота ви се усмихва: познанства, любовъ, бракъ.

И всичко това само срѣщу нѣкаква скромна сума! П. В.

Русе — Русенското Чирашко-Слауинско Дво „Ибрикъ, метла и лопата“ устройва голѣма литературно музикална вечеринка съ следната програма:

1. Хайде Маро на хорото — дружественъ маршъ.
2. Ни гробищата за жито — изпѣнява съ подсмѣрчания Йоргу отъ Калугерци.
3. Де си майко да ме видишъ — пее немия Петъръ отъ Разградъ.
4. Чупене на пияти и разни чаши — нагледно моделиране отъ кекемето Петъръ.
5. Какъ припкатъ елчинитъ — имитира кучия Маринъ Горитката.
6. Чиракъ влюбенъ въ слугиня — диалогъ между Мариола Фелото и — Уауна кекемето.
7. Влюбени въ господаркитъ си — оценка, изпълняватъ всички присѣтотвующи.

Анета Драскинъ.

Горна-Орѣховица — (Телеграма) Днесъ по случай празненствата на свети Спирдона, изъ горноорѣховскитъ улици и заведения плъзнаха безброй паяци — дребни и едри, и лето намериха бомби и шишенца впиха пипалата си и смучаха до късна полунощъ. Сжщо и възиката прочута наша белъ пастьрма е унищожена отъ тѣхъ. Голѣма напасть ни налетя. Добрѣ че тия паяци се появяватъ само въ годината веднажъ — на Спирдоновъ-денъ. Тир-То.

В Р. Въ Горна-Орѣховица сѣхъ названитъ „паяци“ наричатъ общаритъ.

РЕКЛАМИ
за „Морски бичъ“
се приематъ въ администрацията ул. Бдинска 13

КОРЕСПОНДЕНЦИЯ на „Морски бичъ“.

Дядо Иванъ — Тукъ. Като разгърнахме архивата ви съ „най-хубавитъ любовни писма“, които ние сте ценурирали и ги прочетохме, едва ли не препаднахме отъ любовенъ екстазъ и разстройство въ нежно — чувствителнитъ органи. Отъ идущия брой започваме печатането имъ.

Гражд. — Тукъ. Интересно е наистина, между паяховетъ изведнѣжъ да се появи и „бикъ“. И то голѣмъ, черенъ бикъ. Само, че това ние трѣбвало да удостоверите съ подписа си. Ето защо, молимъ ви, наминете къмъ редакцията азъ да подпишете дописката.

Верходъ. — Тукъ. Нѣщо ще използваме. Пратете и другитъ, та може да се направи обща комбинация.

Klaudus — Тукъ. Добре сте разбрали целитъ ни. Следвайте ги, и ние ще имате животъ като „мехлемъ“, както на земята, тѣй и на небето. Нѣщо ще използваме.

Харпунъ. — Разградъ. „Здравейте колеги!“ — здрасти колега! Къде сте забървали такъвъ? Почакайте, по-полека. Малко поработете, да се видимъ, да се опознаемъ. Пъкъ ние: добъръ денъ... и — може ли така! За „английския“ ще се справимъ и съобщимъ.

П. В. — Пловдивъ. Разбира се, разбира се, че нашия вѣстникъ за Пловдивъ е като „продуктъ“ отъ първа необходимостъ. И то не само за Пловдивъ разбира се. Но сжщо разбира се трѣбвало и ние още много да работимъ, разбира се, за да станете единъ добъръ сътрудникъ, разбира се. Но това да не ви отчайва разбира се.

Анета Драскинъ. — Русе. Ще чакаме да видимъ дали „винаги одобренъ материалъ“ можете да пращате. Отъ многото, малко използваме. Та трѣбвало да имате предвидъ, че ако искате по много да използваме, ние ще трѣбвало още по-много да изпращате.

Шуменъ. — Мурт. Редакционитъ паяховетъ сѣхъ виновни за участята на вашия ръкописъ. Поравходете се къмъ кюшкетъ — може да намерите оригинала му...

Азъ — Ново-село. Идеята ви за въздържане отъ разни водни ичии срещна тукъ неочаквано много поддржници. Цѣлия ни редакционенъ персоналъ заедно съ тоя на печатницата сѣхъ радостъ е възприежа.

Васъ да питаме — тукъ. — И ние „васъ да питаме“: ваша ли бѣхъ пораншната дописка пакъ почти на сжщата тема? Ще комбинираме и нѣщо ще използваме. Желаетъ по честичко „насъ да питате“.

Селма. — Тукъ. При такива нежни чувства, може ли толкова кораво сърдечие?

Селмалина Селма-ла.
Че поне въ редакцията ела!...

Нюша.

КАЗИНО „ЛОНДОНЪ“

всеки празникъ „матине“ отъ оркестра подъ диригентството на известния виолонистъ г. К. Кировъ.

Добре уредена кухня. — На абонати се прави отстъпка.

Театрални закъчки.

Трудолюбивия и талантливъ камермайсторъ на фотоката музика г. Ал. Наумовъ се премества въ София. По тоя случай, дома на Искусствата въ Варна, му устрои прощаленъ концертъ.

Но, заради този „прощаленъ“ концертъ, азъ мисля, че г. Наумовъ не трѣбва никога да ни прости. Защото, тоя който не умеє да цени своитѣ труженици, той не заслужава и тѣхната прошка.

Кждѣ бѣха тия многобройни слушатели и обожатели на г. Наумовъ, които сж го въздигали и аплодирали по концерти, локали и вечери?

Кжде бѣ онази хилядна маса, която се тѣпеше предъ бюфета на морската градина да се наслаждава на неговата динна музика, по десетки пѣти да го аплодира и той винаги отзивчивъ и любезенъ да имъ се отплаща?

Уви, въ салона нѣмаше нито единици отъ тая хилядна маса.

Може би тия „обожатели“ на некуството сега отпочиваха отъ нѣколкократното посещение на пребиваващата въ града ни оперета, и унесени въ блаженъ сънъ и сладостни въжделения да разсѣждаватъ върху алегоричниѣ слова на оперетния премиеръ: — „Мадамъ Помпадуръ, кжде ви е минала дупката да се скрия!“...

Щастливъ е градътъ ни — съ голѣма честь бе удостоенъ: тукъ се даде бенефисъ на оперетната премиера г-жа Сълишва-Станева, и се устрои юбилей на диригента на сѣщата оперета г. Д-ръ Коста Тодоровъ.

Разбира се, че у насъ нѣма законъ противъ бенефиситѣ и юбилейтѣ. Нито пъкъ има казенъ харни разписания за точно определяне времето, когато да се даватъ тѣ.

Но не мислятъ ли устроителитѣ на бенефиса, че за да искатъ отъ публиката на известенъ градъ да бждатъ извънредно възнаградени — каквото възнаграждение се явява именно бенефиса — трѣбва и тѣ да сж дали на тая публика нове по-голѣмата си частъ отъ своята дѣйностъ.

Въ такъвъ случай любопитни сме да знаемъ въ какво се е изразила дѣйността на бенефицината въ града ни, освенъ въ случайното и минаване презъ него?

А за г. Тодоровъ ще кажемъ само: дали неговата дѣйностъ е 20 годишна — ние не знаемъ. Нѣкога имаше традиция да се устройватъ юбилей за 50 и 25 годишна дѣйностъ. Но ако могатъ да се устройватъ такива и за друго число години, защо тѣ да не бждатъ на числото 15, 10, 5 — пъкъ даже и по-малко — въобще, дето и когато бжде по удобно и по угодно.

Тичайте! Тичайте!

При магазинъ

„ЦАРЬ БОРИСЪ“ № 4 до хотелъ „Лондонъ“ голѣма изложба

ДЕТСКИ ИГРАЧКИ

Морски издѣлци и галантария пристигнаха за празниците

Цени най-износни.

Джуровъ.

Кико ПРОШЕКЪ Днесъ Недѣля за последенъ пътъ се дава КАРМЕНЪ съ участието на известнитѣ Пола Негри и Харри Ладке.

За нова година дирекцията ще поднесе като подарѣкъ на Варненци

Рая въ снѣговетѣ

Това е единъ отъ рѣдкитѣ филми, който докарва въ възхищение всѣки зритель. Въ рамката на чудесни природни среди, между покрити съ снѣгове планини, дѣто върлуватъ буритѣ, се разиграва една трагикомедия. Всесѣтския зименъ курортъ Сепъ Морсѣ е представенъ въ най-голѣмъ разкошъ. Веселби и забавления въ истински зименъ рай, свързани съ всичкитѣ зимни спортове. Участвува и известния Боби Додъ.

Томболата на Дома на Искусствата.

— Купи ли билетъ за новогодишната томбола на Дома на Искусствата?

— Колко искахъ, но не можахъ: влиза въ кафенето артиста Ш. Поповъ съ цѣль сноуъ билети и вика: човали брашно, кожи, сандѣци съ ликьори, човали съ жито и пр. и пр. само по 5 лева билета, че като се урнаха, разграбиха ги и туй то.

Следъ него идва Гандевъ и той носи билети и вика: тантели, кордели, коняци, шекери, бравди, ба-стунци, макари, американи, хасета, мисиръ за прасета... и тѣхъ разграбиха по 20, по 50, по 100.

— Азъ пъкъ си купихъ 1 билетче. Идва кротко въ кафенето артиста Мумджиевъ и тихо ми дума: искашъ ли за 5 лева 1 човалъ брашно? — Да. Грабвай едно билетче. Отдъхнахъ си; за 5 лева 1 човалъ брашно, де такъвъ келепиръ!

— А че Мумджиевъ на всички обещавалъ по 1 човалъ брашно. Колко сж въ томболата?

— Кой ги знае, може да сж сто.

Търсятъ се РАБОТНИЧКИ ТЪКАЧКИ

за тъкане саржци (чалми)
80—100 лева надница.

Справка всѣки денъ манифактурния магазинъ ул. Габровска № 11.

Домътъ на Искусствата — Варна.

Урежда весело посрещане на новата година въ салонъ „Прошекъ“ на 31 того.

Освенъ музикалната частъ ще се разиграе най-щастлива „Томбола“, на събрани подарѣци отъ цѣлия градъ на стойностъ по-вече отъ 35 хиляди лдва съ 4 хиляди билети по 5 лв. единия й съ 1700 печалби.

Ще има танци, опитване на щастие и пр.

ТЪРСЯ ИЗДАТЕЛЪ за третата ми книга „Моитѣ преображения“ 10 експресионистични фрагменти. Споразумение: М. Йордановъ Лявля XIII, № 32.

ЕЛИТЪ

Дивни ресторантъ „Елитъ“
Кокетно въ обятията на хотелъ „Лондонъ“ скритъ,
Който еднажъ отъ твойта кухня вкусе,
Нивга не ще те напусне,
Не ще те напусне, защото,
Всичко въ тебъ е все отбрано, Елитъ:
И госбитѣ, и ликьоритѣ и виното,
А персонажа — руски благороденъ Елитъ,
Готовъ си вмѣсто да ти поднася той,
Ти да му служишъ и въ студъ, и въ жегъ и въ зной,
А пианистката ти съ усмивка лучиста,
А обстановката ти спретна чиста?
Най-подиръ секрета ти е разкритъ:
— На годината единъ пътъ яжъ, но въ „Елитъ“!

ВЪ МАГАЗИНА НА БРАТИЯ МИЛЕВИ

(срещу хотелъ „Парижъ“)

Пристигнаха равни бижутерийни стоки, СТЕННИ И ДЖЕБНИ ЧАСОВНИЦИ отъ най-реномиранитѣ фабрики „Омега“ и „Юнгхасъ“. Изработваме годещи и външални халки, рубинени и брилянтени прѣстени и др. съ изискано съвършенство и модеренъ вкусъ.

ИНЖЕНЕРНО-АРХИТЕКТНО БЮРО

ДОКОВЪ-РАНКОВЪ

проекти за здания

Готови проекти за типове постройки. Предприема да строи и завежда постройки отъ 50 хил. лева нагоре, каквито сж на западъ тѣ нареченитѣ работнически жилища.

„Nirvana“ „Nirvana“

Само за мъже, мушамички пробвани и гарантирани само въ бръснарница

„ДОВРУДЖА“
„Nirvana“ ул. „Царъ Борисъ“ „Nirvana“

Пристигнаха най-финни платове за костюми

Велури, черъ Лутъръ Коприненъ

Цени най-износни само при

КЖРШЕВЪ С-Е БОЯДЖИЕВЪ

Въ Поликлиниката на Д-ръ Д. Цоневъ

(на Мусалата до обществения столъ)

се преглеждатъ и лекуватъ болни отъ вътрешни, нервни, гинекологически и венерически болести.
Правятъ се изследвания на кръвта и др. 2-2

Mode de Viena

Въ Варна

Дамски модни обувки, рѣдкостъ и за Виена, не само за Варна

пристигнаха въ магазинъ „АСТРА“ Сжщо и мъж-ки обувка

Panter — Panther.